

“Zapatero no és un home d'estat, és un frívol”

Coneix personalment José Luis Rodríguez Zapatero? S'hi ha entrevistat mai?

—No, només he coincidit amb ell en un funeral, crec, o en una manifestació arran d'un assassinat d'ETA, ara no recordo on. El vaig saludar amb la mà. Ell tampoc no va voler parlar amb mi. S'ha de tenir present que jo llavors encara era president del PNB i, tot i això, no va tenir-hi cap interès. És cert que jo havia emès judicis molt durs sobre ell i no crec que tingués gaires ganes de reunir-se amb mi. No em va trucar mai.

Sols ens vam veure en aquella ocasió, ens vam saludar amb la mà i res més.

—Sí, des del començament, vostè no li va donar cap marge de confiança. Quan Zapatero sols portava dos mesos al palau de la Moncloa, ja el criticava. Recordo que el va acusar de ser un “invertibrat”.

—Això vaig dir, que no li trobava columna vertebral, com un invertibrat.

—El socialista Alfonso Guerra va definir-lo com un “bambi de ferro”.

—Això del ferro no sé on ho va trobar Guerra. De Zapatero, continuo pensant que és un home que porta una política de molt somriure. Somriu fins i tot per dir-te que la teva mare s'ha mort. Tot són paraules bones i cataplasmes, passi el que passi, i això, per a la meua manera de ser, és una cosa que no m'agrada gens. Crec que un home, i més un home públic, ha de tenir un món de conviccions i de vigor intern molt fort, que no sé si el té però en tot cas no se l'hi veu. Afortunadament, en la meua vida política, no m'ha tocat bregar amb Zapatero. Així com amb Aznar vam començar i ell va trencar amb mi i em va perseguir a mort, cadascú porta les seves conviccions endavant i arriba un punt que no hi ha entesa, però bé, s'ha lluitat. Però amb Zapatero no. Per a mi Zapatero fent política és com si en un partit de pilota basca, al frontis, a la pa-rat, col·loquen un matalàs o una manta.

Xabier Arzalluz (Azkoitia, País Basc, 1932) fou president del PNB fins al 2004, justament l'any que José Luis Rodríguez Zapatero accedí a la presidència espanyola. Coneix com pocs les interioritats de les relacions entre política basca i espanyola. I amb el seu to habitual, no amaga la desconfiança en la capacitat del president espanyol per afrontar un procés tan complex com el basc.

I, és clar, tu llances la pilota i no xoca, no colpeja, no torna, cau així: plaf. O sigui, aquest estira-i-arronsa d'una negociació política, o un intercanvi d'idees, o una discussió, no l'hi he vist mai. I no m'ha agradat perquè jo sóc molt diferent, per descomptat, i perquè no sabia com tractar amb un individu així. I ell, amb aquesta política tova, de somriure, al final el que aconsegueix, com diu Joseba Egibar, és anestesiar la gent. Tothom espera, dona bones paraules, i no ve mai. I mentrestant no és sols que avorreixi, és que es perd força. I no sé si és la seva tàctica, però, si ho

és, tan bon punt el clisses, ja no serveix per a res. Jo posaria com a exemple —també per als meus, que vegin què fan— el que li va passar a l'Artur Mas amb l'Estatut català. Arribar al punt de no només deixar-lo a l'estacada, sinó que li promet —perquè aquest era en realitat el tracte— que seria president del Govern català si tenia més vots que els socialistes. I Mas s'ho va creure, i llavors què? Tripartit, malgrat ser Artur Mas el més votat. A mi, això no m'ho fa dues vegades. Suposo que a Mas tampoc. Tot aquell que ara estigui pensant a negociar amb Zapatero, no pot oblidar això. És del tot inadmissible!

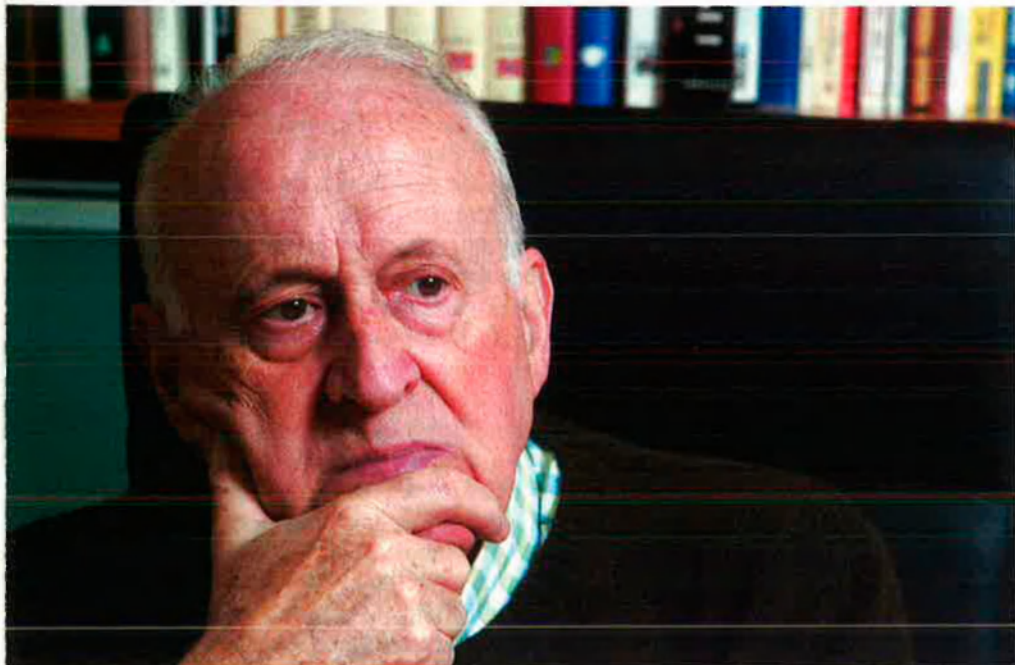
També va ser inadmissible el que va fer Mas amb l'Estatut, però aquesta és una altra història.

—I ETA n'ha pres nota? Vostè sempre ha mantingut que Zapatero no té prou “talla política” per negociar amb ETA.

—Fa tres o quatre anys, quan encara era president del PNB, Felipe González, ja fora del poder, em va dir: “Crec que ha arribat el moment de pensar en una nova treva d'ETA, però això sí, cal arribar a la treva després d'haver fet tanta ‘cuina’ que tinguem els problemes resolts, i no: acosenguir una treva, i ara què?”

A mi em va semblar assenyat, però aquesta història no va prosperar, entre altres coses perquè ni a ell ni a mi no ens van fer cas. Per això crec que Zapatero hi ha entrat sense saber com acabaria el tema. Provocar unes esperances d'aquesta envergadura i, després, estar com estem, que posen la bomba i diuen: s'ha trencat, no s'ha trencat el procés, i ara fem un nus... A mi això, no. Es creu que ETA es rendirà per dos duros, que ell, amb habilitat, somrient, pot anar buidant l'adversari. Això vol dir que no coneix ETA. ETA és un tema molt complicat. Tenint en contra el PP, els jutges, amb bona part de la judicatura actual que va ser nomenada per Aznar, amb una policia que està desitjant que no surti bé... Saps qui haurà rebut amb una gran alegria la ruptura del procés i la bomba d'ETA? Els propietaris de les companyies de seguretat. El que vull dir és que Zapatero, sense tenir el suport de ningú, es llança a una cosa d'aquesta envergadura amb ETA.

O es creu un súper, que es pot atrevir amb coses així, o si no és un gran in-

CARLOS CORBELLA

conscient. Zapatero va pujar amb un bombazo. I ara el PP l'espera amb les ungles esmolades per tombar-lo i pujar ells amb aquesta altra última bomba. Així està la situació.

—Quan l'esquerra abertzale advertia que el procés no anava bé, Zapatero refermava el seu optimisme. El president espanyol coneix bé ETA?

—No, no, què va. No té un judici clar del que és aquest país i ETA. Crec que entre Zapatero i Rubalcaba hi ha hagut una certa tensió. Rubalcaba, que és de Santander, coneix més aquesta terra, aquest fenomen, tot i que possiblement hi estarà més en contra que Zapatero. No s'han entès, cadascú ha anat pel seu camí. Sé que els socialistes bascos han demanat la dimissió de Rubalcaba. El que està clar és que Zapatero ha agafat una patata calenta sense guants.

—Zapatero partia d'uns pressupòsits falsos sobre ETA o no l'han informat bé sobre què és l'esquerra abertzale?

—No crec que li hagin passat informació errònia, simplement no té bona informació.

—Està mal aconsellat, llavors?

—O ell és un frívol per fer-se càrrec d'un tema així i en aquestes condicions. Ara bé, estic segur que li han posat tota mena d'entrebancs. La Guàrdia Civil, per exemple, no vol un acord de pau, vol esclafar ETA. La Guàrdia Civil i d'altres.

—ETA acusa Zapatero d'incomplir uns suposats compromisos d'alto el foc. Creu que el president espanyol va prometre alguna cosa a ETA?

—No ho sé, però si no tenen compromisos, a què hi va? Si no hi ha compromisos, és absolutament frívol, delirant. Vostè què creu, que ETA sense un determinat panorama polític deixarà de lluitar, tenint en compte que va néixer precisament per a aquest panorama polític? ETA, sobretot, reacciona molt quan se sent enganyada.

—Malgrat tot, Zapatero té encara possibilitats de passar a la història com el Tony Blair espanyol?

—Això dependrà d'ell i també d'ETA. No el crec capaç d'entrar al fons de la qüestió i d'assegurar a ETA el dret d'autodeterminació. No pot, perquè el PP està a matar en contra. És missió impossible. No veig Zapatero capaç d'entrar en els temes gruixuts per resoldre'ls.

—Zapatero és un home d'estat?

—No. Per exemple, a tots els presidents espanyols els arriba un temps en què acostumen a avorir-se del xivarri diari i comencen a tenir ambicions de figura internacional. Els va passar a Suárez, a González i a Aznar. I ara, Zapatero comença amb "l'Aliança de civilitzacions". Absolutament ridícul. No té ni personalitat, ni és conegut internacionalment, i al darrere té un país com Espanya, de tercera divisió. I es

llança a "l'Aliança de civilitzacions" amb el seu Moratinos, que no sé d'on l'ha tret, simplement perquè tenia amics palestins. És una manera de fer el ridícul.

—En què es diferencien Aznar i Zapatero?

—Aznar és un madrileny de Frente de Juventudes de Falange i, per caràcter, és feixista. I Zapatero és un republicà espanyol, laic. I com que no el crec de conviccions gaire desafiantes, s'ha quedat en un diletantisme d'esquerra, per això ha empenyat els bisbes. S'ha ficat en coses com el matrimoni d'homosexuals, camí pel qual ha dirigit la seva acció política. I s'ha ficat en embolics, com el de la immigració i més.

—Què li semblen aquestes mostres d'afecte tan efusives que Zapatero ha dedicat en públic al president del seu partit, Josu Jon Imaz?

—Sorprenents. Això depèn del càlcul polític, i al darrere hi deu haver Rubalcaba. Crec que responen a una situació en la qual Zapatero i companyia s'han trobat penjats a causa de la bomba de Barajas. I els únics a qui es poden agafar són els "barrufets", els partits petits, i dins d'aquests, el basc. Llavors han elevat a teoria el fet que necessiten aliats presentables. I, en això, l'únic presentable és el PNB, i ho han aconseguit. Amb Josu Jon Imaz, efectivament, han arribat a uns punts realment acaramelats. El que em sorprèn és que a Madrid es donen aquests afectes, que són indubtables, i mentrestant aquí a Euskadi, els socialistes bascos... Les coses que diuen contínuament contra Ibarretxe! O sigui, allí a petons i aquí a bastonades. Això no ho entenc i no ho he vist mai.

—I aquests petons de Madrid a Imaz, el preocupen?

—Home, les bones relacions sempre em semblen bé. El que no sé és en què derivaran. I aquí sí que et poso el precedent d'Artur Mas. Què ha passat amb Artur Mas? Com se la va jugar Zapatero d'una manera innoble i impresentable, a part del paper que ha fet Mas. Amb això al davant, jo aniria amb molt de compte si em fessin un petó.

*Daniel Gómez Amat
Bilbao*